

Момата плели, иргенът клели.

Момата я жени лицето.

Момински срам до праг-а.

Момински срам до кра-я.

Моминско село нѣма нийдѣ.

Момиче, голѣм дяволо. — От пѣсн.

Момиче расте като гжбна.

Момичетата растѣт като зла трѣва.

Момичето дяволитѣ го теглят за ушитѣ, та расте скоро.

Момичето е гнило купище.

Момичето язжк че изгори момчето.

Момченце и момиченце, копченце и теленце.

Момче расте като под камѣк, а момиче като под лайно.

Момче са жени кога ще, а момиче кога го сака.

Момче от Бонче, невѣста от Вранче. — Прилѣпска.

Бонче и Вранче сж села.

Море, слагай да ѣм, че от свадба идж.

Морето да пропадне, я че изпливам от горѣ. —

Кюстендил.

Мори Пено, като ходи у Цариград, видѣ ли царьо? — Видѣх. — Що чинеше? — Правеше си опинци. — Имаше ли брада? — Баш като дѣдовата Тричкова. — Соф.

Мотика и лопата най-последня запла.

Мотика и лопата — казвали краката на магарето като ходяло, и ще каже че то моляло Бога да умрѣ стопанинѣт му; а па конѣт казвал: дрѣж са, не бой са, на памук ще паднеш; за това кога падне нѣкой от кон не са убивал а от магаре убивал се.

Мотика молитва не сака. — Соф.

Мотовила вила, който сѣче мотовила, жена му умира.

Мотовила вила, жена мѣжа била.

Мочил срѣщу слѣнце. — Мак.

Мош-пую. — Влашко конте.

Моя крава, мое и теле.

Моя жена, моя злина (и добрина).

Моя майка и негова от двѣ жени дѣца.

Моя майка и негова двѣ жени.